

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
JUDr. Martinou Radkovou ve věci

žalobce: **D. K.**
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Pod Kaštany 245/10, 160 00 Praha 6

proti
žalovanému **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 3. 2020, č. j. X, ve věci přestupku

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.
- III. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaný napadeným rozhodnutím změnil rozhodnutí Městského úřadu Lipník nad Bečvou (dále jen „městský úřad“) ze dne 25. 11. 2019, č. j. X, kterým městský úřad uznal žalobce vinným ze spáchání dvou přestupků dne 5. 11. 2018 kolem 10.15 h v úseku dálnice D1 na 296. km ve směru jízdy od Ostravy na Olomouc jako řidiče motorového vozidla Volkswagen, RZ X (dále jen „vozidlo“).
2. Prvního přestupku se žalobce dopustil tím, že překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy mimo obec o 47 km/h (po odečtu odchylky 3 % - 4 km/h) v místě, kde byla zákazovou dopravní značkou B 20a „Nejvyšší dovolená rychlost“ stanovena rychlost jízdy na 80 km/h. Žalobce tak porušil § 4 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném ke dni vydání

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. A. V.

napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon o silničním provozu“) a dopustil se z nedbalosti přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 téhož zákona.

3. Druhý přestupek žalobce spáchal tím, že užil k jízdě vozidlo, které nesplňovalo technické podmínky stanovené zvláštním předpisem tím, že žalobce měl za čelním sklem ve výhledu řidiče umístěné dodatkové světelné zařízení, které tvořilo překážku v přímém výhledu řidiče. Uvedeným jednáním žalobce porušil § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, dále § 36 odst. 1 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění účinném ke dni spáchání přestupku (dále jen „zákon o podmínkách provozu vozidel“), ve spojení s přílohou č. 1, seznam kontrolních úkonů 3. výhledy, 3.1 pole výhledu, položka číslo 3.1.1.1, a vyhlášku č. 211/2018 Sb., o technických prohlídkách vozidel, ve znění účinném ke dni spáchání přestupku (dále jen „vyhlášky č. 211/2018 Sb.“). Tím se žalobce dopustil z nedbalosti přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Městský úřad uložil žalobci za tyto přestupky pokutu 4 500 Kč.
4. Žalovaný změnil rozhodnutí městského úřadu o přestupku tak, že text: *„řídil silniční motorové vozidlo Volkswagen, registrační značky 4AJ 1973, které nesplňovalo technické podmínky stanovené zvláštním předpisem, když měl za čelním sklem ve výhledu řidiče umístěné dodatkové světelné zařízení, které tvořilo překážku v poli přímého výhledu řidiče, čímž porušil § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu s odkazem na § 36 odst. 1 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění pozdějších předpisů, a na Přílohu č. 1, seznam kontrolních úkonů 3. výhledy, 3.1 pole výhledu, položka číslo 3.1.1.1 vyhlášky č. 211/2018 Sb., o technických prohlídkách vozidel, ve znění pozdějších předpisů a tím se dopustil z nedbalosti přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu“* nahradil textem: *„užil k jízdě silniční motorové vozidlo Volkswagen, registrační značky 4AJ 1973, které nesplňovalo technické podmínky stanovené zvláštním předpisem, neboť bylo na čelním skle v zorném poli řidiče vybaveno neschváleným dodatkovým výstražným světelným zařízením, které omezovalo jeho výhled v přímém směru, čímž porušil § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, s odkazem na § 36 odst. 1 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění účinném ke dni spáchání přestupku (dále jen „zákon o podmínkách provozu vozidel“), a na přílohu č. 12 technické požadavky na konstrukci a stav výbavy, písm. g) bod 3 vyhlášky č. 341/2014 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a tím se dopustil z nedbalosti přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu.“*
5. Žalobce v žalobě namítal, že nebyl vyzván k doplnění blanketního odvolání, což očekával. V patnáctidenní lhůtě nelze napsat kvalitní odvolání.
6. Rozhodnutí o sankci bylo nezákonné. Správní orgány nezohlednily všechna zákonná kritéria, zcela pominuly zavinění a zneužily tak správní uvážení.

7. Správní orgány porušily zákaz dvojího přičítání, protože přičetly k tíži žalobci samotné naplnění skutkové podstaty přestupku – užití vozidla, které nesplňovalo technické podmínky podle zákona.
8. Žalobce neměl světelné zařízení umístěné v zorném poli řidiče tak, že by omezovalo výhled všemi směry a přestupku se proto nedopustil. Takové jednání mu nebylo prokázáno. Zorné pole řidiče definuje předpis EHK/OSN č. 43 v bodě 9.2.5. Žalobce navrhl k důkazu vyznačení zorného pole na obrázku, které podle žaloby přiložil. Žalovaný se vůbec nezabýval tím, co je zorné pole řidiče a zda se světelné zařízení nacházelo v tomto zorném poli. Rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné. Zorné pole řidiče není celé čelní sklo. Spodní část prosklení se u mnoha vozidel jako zorné pole nevyužívá. Policisté opomenuli zkontrolovat výhled žalobce z pozice řidiče, zevnitř vozidla.
9. Správně měl být přestupek kvalifikován podle § 52 odst. 2 zákona o silničním provozu, nešlo o technickou kontrolu vozidla. Ani policisté nekladli žalobci za vinu, že omezil svoje zorné pole, ale v úředním záznamu uvedli, že užil nehomologované světelné zařízení. To odpovídá bodu 4.1.4.3.3 nebo bodu 4.12.2.1.3 vyhlášky č. 211/2018 Sb.
10. Užití světelného zařízení neohrozilo, ani neporušilo žádný zájem společnosti ani bezpečnost silničního provozu. Výhled řidiče nebyl nijak omezen. Běžně na palubní desce mají řidiči, nejen policisté, hasiči apod., umístěnou navigaci, kameru a další zařízení.
11. Žalovaný změnil v rozhodnutí o odvolání kvalifikaci přestupku o užití vozidla, které neodpovídalo technickým požadavkům, aniž by žalobce o změně vyrozuměl předem. Tím zkrátil jeho právo na obhajobu.
12. Správní orgány neprokázaly omezení rychlosti na 80 km/h v předmětném úseku. Pokud byl snížen počet jízdních pruhů, nemohl žalobce policisty předjet. Specifikace místa přestupku je vágní, jestliže je úsek specifikován jako 296 km. Po celou délku tohoto úseku nebyl stejný rychlostní limit. Takto dlouhé určení úseku neumožňuje podřadit jednání žalobce pod zvolenou skutkovou podstatu.
13. Správní orgány nezkoumaly, jestli dopravní značka B 20a byla umístěna na základě opatření obecné povahy. Proto je rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a nezákonné pro nedostatečně zjištěný skutkový stav. Žalobce měl porušit tzv. přechodovou značku a tu je velmi snadné přemísťovat. Obvykle se používá při údržbě silnic a zřejmě ji tam po údržbě někdo zapomněl, tak nebyla zřejmě ani platná.
14. Při měření byl porušen návod k obsluze. Podle souřadnic GPS v záznamu o přestupku se místo spáchání přestupku nachází v zatáčce, ačkoli žalovaný uvedl, že šlo o rovný a přehledný úsek silnice. Pokud se soud neztotožňuje s tvrzením žalobce o zakřivení komunikace, nechť provede ohledání. Měřicí vozidlo bylo ve vnějším oblouku. Takové měření návod k obsluze výslovně zakazuje. Tento návod žalobce přiložil a navrhl k důkazu. Rychloměrem zaznamenaná rychlost je kvůli úhlu odklonu radarové hlavy od osy pohybu měřeného vozidla jiná než skutečná. Jelikož bylo měření provedeno v rozporu s návodem k obsluze, neexistuje objektivní důkaz o spáchání přestupku. Tvrzení správního orgánu, že „správnost radarového měření je dokladována správnou pozicí měřeného vozidla ve snímku“ je neprokázané a neodůvodněné.
15. Pan P. K. nebyl zmocněncem žalobce ve správním řízení, přesto s ním správní orgány jednaly. Zmocněncem byl pan M. L. Žalobce přiložil k odporu dvě plné moci – pro P. K. a pro M. L., která byla generální a kvalitativně vyšší a byla sepsána písemně i elektronicky,

proto měly správní orgány jednat s ním a ne s P. K. Plná moc pro P. K. směřovala do minulosti (k podání odporu) a plná moc pro M. L. do budoucnosti. Pokud měl správní orgán pochybnost, měl vyzvat žalobce k jejímu odstranění. To neučinil a nepředvolal žalobce řádně k ústnímu jednání a nedoručil mu řádně rozhodnutí a výzvu k odstranění vad odvolání.

16. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** uvedl, že výzvu k doplnění odvolání zástupci žalobce nezasílal, protože podání blanketního odvolání spadá pod obstrukční praktiky zástupce žalobce.
17. Zvláštní okolnosti, které by vylučovaly materiální znak přestupků, nebyly v posuzovaném případě shledány. Společenská nebezpečnost přestupku u užití vozidla, které nesplňuje předepsané technické podmínky i u přestupku překročením nejvyšší dovolené rychlosti o 47 km/h a je dána již formální stránkou přestupku. Takové překročení rychlosti není bagatelní, naopak šlo o překročení rychlosti o desítky procent a je natolik intenzivním překročením nejvyšší dovolené rychlosti, že si lze stěží představit okolnosti, které by snížily škodlivost tohoto jednání. Umístění světelného zařízení za čelním sklem tak, že omezuje výhled řidiče všemi směry, může být příčinou dopravní nehody a ohrožení ostatních účastníků silničního provozu.
18. Správní orgány posuzovaly míru překročení nejvyšší dovolené rychlosti ve vztahu k dolnímu limitu rychlosti skutkové podstaty přestupku. Nešlo tak o dvojí přičítání.
19. Umístění dodatkového výstražného světelného zařízení na vozidle bylo osvědčeno fotografiemi Policie ČR a rozpor se schváleným technickým stavem byl prokázán technickým průkazem v registru vozidel. Provedenou změnou popisu porušených právních předpisů nedošlo ke změně kvalifikace a změna nebyla v neprospěch žalobce. Po celou dobu správního řízení žalobce věděl, o jakém protiprávním jednání se toto řízení vede (užití vozidla, které nesplňovalo stanovené technické podmínky). Možnost obrany žalobce nebyla nijak oslabena. Žalobcem uváděný předpis EHK/OSN č. 43 se zabývá v bodě č. 9.2.5. definicí zón čelních skel, jejich zasklením, viditelností při řízení a manévrování a nevztahuje se na doplňková zařízení.
20. Namítaný § 52 odst. 2 zákona o silničním provozu se vztahuje na přepravu nákladu, nikoli na světelné zařízení na čelním skle. Kvalifikace závady podle bodu 4.1.4.3.3 resp. 4.12.2.1.3 vyhlášky č. 211/2018 Sb. není možná, protože jde o stanovení úpravy světlometu nebo zaclonění, resp. použití nehomologovaného světelného zařízení, na jehož užití nebyla udělena výjimka, zapsaná do technického průkazu vozidla.
21. Porušení nejvyšší dovolené rychlosti bylo prokázáno záznamem z rychloměru se záznamem nejvyšší dovolené rychlosti i naměřené rychlosti, úředním záznamem, oznámením přestupku a obrazovým záznamem přestupku se záznamem počátku platnosti dopravní značky B 20a.
22. Mírné zakřivení vozovky nemá vliv na měření rychlosti vozidla. O provedeném měření nevznikly v daném případě žádné pochybnosti. Rychloměr byl ověřen, ověření bylo platné. Policisté provádějící měření jsou k němu proškoleni a platnost osvědčení o proškolení není časově omezena. O správnosti měření svědčí to, že rychloměr automaticky měření zaznamenal a při následné kontrole neanuloval.
23. Správní orgán považoval za zmocněnce žalobce pana P. K., protože měl plnou moc udělenou jako poslední (20. 1. 2019, na rozdíl od M. L., který ji měl ze dne 15. 1. 2019) a

dále proto, že byla vyhotovena pro konkrétní řízení. Obě plné moci obdržel správní orgán současně 28. 1. 2019 a od P. K. obdržel speciální plnou moc ještě jednou 3. 2. 2019 v kopii. P. K. se správním orgánem čile komunikoval. Následně 17. 4. 2019 se P. K. dotázal správního orgánu, zda je zmocněncem žalobce. Na to mu správní orgán 27. 5. 2017 odpověděl, že s ním jedná jako se zástupcem žalobce. P. K. pak podal odvolání 17. 6. 2019 a 16. 12. 2019. Žalovaný shledal postup žalobce (zasílání citovaných plných mocí) jako obstrukci a účelovou strategii, která má vést k následnému zpochybnění postupu správních orgánů. Jde o nevhodné procesní taktizování známé z judikatury správních soudů.

24. **Krajský soud přezkoumal** v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
25. Krajský soud ve vztahu k žalobním námitkám ověřil **ze správního spisu**, že přestupky byly spáchány tak, jak je uvedeno ve výroku napadených rozhodnutí. Podle oznámení přestupku byly v horní části čelního skla umístěny předměty ve výhledu řidiče. Jako důkazní prostředky byly označeny fotografie a kamerový záznam.
26. Podle úředního záznamu Policie ČR ze dne 8. 11. 2018 žalobce předjížděl služební vozidlo Policie ČR značnou rychlostí, proto se za ním vydali, rychlost změřili a vozidlo poté zastavili. V úseku 296. km byla nejvyšší rychlost omezena dopravní značkou B 20a na 80 km/h. Podle záznamu z rychloměru byla nejvyšší dovolená rychlost 80 km/h a naměřená rychlost vozidla žalobce 131 km/h. Vozidlo je zaznamenáno celé a je jasně viditelné.
27. Podle ověřovacího listu byl použitý rychloměr ověřen 17. 4. 2018 a ověření platilo do 16. 4. 2019. Žalobce měl podle evidenční karty řidiče v evidenci přestupků čtyři záznamy, z posledních tří let tři záznamy, z toho jednou překročení rychlosti o 34 km/h mimo obec.
28. Na fotografiích vozidla žalobce je vidět dodatkové světelné zařízení v pravém a levém rohu čelního a zadního skla.
29. Na kompaktním disku je pod názvem „měřený úsek označen B20a_80km_a.png“ fotografie s dopravní značkou B 20a a označením „80“, s vozidlem žalobce zezadu v levém jízdním pruhu a časem 10:15:47 h. Totožný výjev je vidět v uvedeném čase na videozáznamu označeném „měření vozidla na úseku 80km.mp4“.
30. Dalších devět fotografií zobrazuje pod názvy „majáky...“ a „předměty ve výhledu...“ přední a zadní část vozidla s těmito předměty (dodatkovým osvětlením) a fotografie s částí skla se zaměřením na tyto předměty (osvětlení). Průběh měření a projednání přestupku je obsahem čtyř videozáznamů z přední a zadní kamery služebního vozidla Policie ČR.
31. Podle sdělení odboru správních činností (a živnostenského úřadu) městského úřadu, podle výpisu z registru vozidel a přiloženého technického průkazu ke dni 14. 1. 2019 neměl žalobce schváleno užití výstražných svítilen.
32. Odpor proti příkazu podal P. K. a k výzvě městského úřadu žalobce doložil plnou moc pro P. K. ze dne 20. 1. 2019 k předmětnému řízení (tu poslal městskému úřadu i P. K. 3. 2. 2019) a současně generální plnou moc pro M. L. ze dne 15. 1. 2019 s ověřeným podpisem.
33. Petr Kocourek se 25. 2. 2019 a 6. 3. 2019 omluvil z ústního jednání a 15. 4. 2019 byl poučen o nutnosti doložit důvod kolize s jiným jednáním. P. K. 17. 4. 2019 zaslal městskému úřadu své vyjádření k věci (dotaz, zda je považován za zmocněnce žalobce) a převzal rozhodnutí

o přestupku ze dne 22. 5. 2019, podal proti němu odvolání, převzal rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 10. 2019 o zrušení rozhodnutí městského úřadu o přestupku, převzal předvolání ze dne 23. 10. 2019, převzal rozhodnutí o přestupku ze dne 25. 11. 2019, podal proti němu odvolání a převzal rozhodnutí o odvolání ze dne 13. 3. 2020.

34. Soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
35. Námitku **nepřezkoumatelnosti** soud neshledal důvodnou. Zorným polem řidiče se zabýval žalovaný na straně 6 rozhodnutí o odvolání v prostředním odstavci a také na straně 3 a městský úřad v rozhodnutí o přestupku na straně 4 a 5.
36. Napadené rozhodnutí nemuselo obsahovat odůvodnění **umístění dopravní značky** na základě opatření obecné povahy, protože žalobce žádnou takovou námitku ve správním řízení nevznesl a protože na dopravní značku se hledí jako na platnou a zákonnou, dokud příslušný orgán nevysloví opak (platí presumpce platnosti). Účastník silničního provozu si nemůže učinit sám úsudek o platnosti dopravní značky a nerespektovat ji. Mimo jiné by tím porušil legitimní očekávání ostatních účastníků silničního provozu. A správní orgán nemá z úřední povinnosti bez dalšího důvod zkoumat ve správním řízení platnost opatření obecné povahy, ani předvídat možné budoucí žalobní námitky. K presumpci správnosti dopravní značky srov. rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19. 4. 2011, č. j. 52 A 79/2010-38, nebo rozsudek NSS ze dne 31. 3. 2010, č. j. 8 As 68/2009-83.
37. Umístění dopravní značky B 20a v měřeném úseku bylo prokázáno v souladu s § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „správní řád“), tedy tak, že o tom nebyly důvodné pochybnosti. Umístění této dopravní značky osvědčil videozáznam z kamery služebního vozidla Policie ČR. Tento záznam je v souladu s oznámením přestupku ze dne 15. 11. 2018 a úředním záznamem Policie ČR ze dne 8. 11. 2018. Výřez z videozáznamu je obsahem fotografie s uvedením času 10.15.26 h na č. l. 14 správního spisu.
38. Nedůvodná je námitka, že žalobce spáchal přestupek v úseku dlouhém 296 km. Z provedeného dokazování vyplynulo, že šlo o 296. km. Neuvedení tečky za číselným označením kilometru v popisu skutku nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, šlo o zřejmou chybu v psaní. Označení místa spáchání přestupku je zjevné i z jeho označení souřadnicemi GPS v záznamu z rychloměru, na videozáznamu a fotografiích, což žalobce nijak nerozporoval.
39. Lichá je námitka, že žalovaný měl **vyzvat žalobce k odstranění vad** blanketního odvolání podle § 37 odst. 4 zákona správního řádu. Soud se ztotožnil s žalovaným v tom, že v posuzovaném případě šlo o obstrukční taktiku a zneužití práva.
40. Žalovaný v napadeném rozhodnutí o odvolání odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 18. 12. 2018, č. j. 4 As 113/2018-39, a citoval z něj, že obstrukční taktiky nepožívají právní ochrany; i když je tento závěr pro účastníky tvrdý, bylo jejich volbou, že se nechali zastoupit zmocněnci, jejichž hlavní a obecně známou taktikou je zneužívat procesní právo. Žalovaný dodal, že je mu z jeho úřední činnosti známo, že zmocněnec žalobce zastupuje účastníky řízení opakovaně jako například v řízeních sp. zn. X, a proto zmocněnci žalobce musí být známo, jaké náležitosti má odvolání obsahovat. Žalovaný se stejně vyjádřil v rozhodnutí o odvolání č. j. X ze dne 2. 10. 2019 vedeném proti obviněnému pod sp. zn. X. Žalovaný taktiku zmocněnce žalobce označil jako „vedenou snahou k promlčení řízení o přestupku“.

41. Pokud účastník řízení nutí správní orgány k dalším a dalším procesním úkonům a tento postup vede k oddalování okamžiku vydání rozhodnutí ve věci, účastník řízení činí vadná, neúplná, nejasná podání, která vedou k pochybnostem, zejména o obsahu podání, nejasnostem o tom, kdo je zmocněnec, zda bylo doručeno atd., k pochybnostem, zda došlo k procesním a jiným vadám, v souhrnu jednoho nebo více řízení o přestupku lze dospět k závěru o obstrukčních praktikách a zneužívání práva.
42. Závěry, které o obstrukčních procesních taktikách použil v posuzovaném případě žalovaný, vycházejí z rozsudku rozšířeného senátu NSS č. j. 4 As 113/2018-39, který žalovaný přílehavě vybral a aplikoval. Následná judikatura NSS vycházela z citovaného rozsudku i v mnoha dalších rozsudcích, např. ze dne 25. 8. 2020, č. j. 1 As 268/2020-46, a ze dne 11. 9. 2020, č. j. 4 As 105/2020-27. V obou případech zmocněnec nepřiložil k odporu plnou moc. V posuzovaném případě šlo o obdobný způsob zastupování žalobce cestou množení imperfektních podání a oddalování meritorního rozhodnutí a nejsou zde žádné indicie, že tomu v posuzovaném případě bylo jinak.
43. Výše uvedené závěry se týkají i **plných mocí** v přezkoumávaném správním řízení. Zmocněnec žalobce P. K. proti příkazu ze dne 15. 1. 2019 podal odpor a nepřiložil k němu plnou moc. Městský úřad zaslal výzvu k doložení plné moci zmocněnci P. K. i žalobci. Žalobce doložil 28. 1. 2019 generální plnou moc pro M. L. a plnou moc pro pana P. K. pro zastupování v řízení pod sp. zn. X. Zmocněnec P. K. tutéž plnou moc zaslal městskému úřadu 3. 2. 2019.
44. Ze zasílání plných mocí lze rovněž vyvodit obstrukční jednání žalobce a zmocněnce. Mimoto se posuzují plné moci podle pořadí, kdy došly správnímu orgánu (nikoli datováním či udělením plné moci). Protože speciální plná moc pro P. K. došla správnímu orgánu 28. 1. 2019 a opětovně 3. 2. 2019, byla tím pro předmětné správní řízení zrušena generální plná moc pro M. L. Tento výklad podporuje i skutečnost, že P. K. nadále s městským úřadem i žalovaným jednal a žalobce zastupoval (srov. výčet podání a doručení v bodě 33 tohoto rozsudku). Podle § 33 odst. 1 věty první správního řádu totiž v *téže věci může mít účastník současně pouze jednoho zmocněnce*. Správní řád neupravuje zánik plné moci. Touto otázkou se zabýval NSS v rozsudku ze dne 22. 2. 2012, č. j. 8 As 94/2011-80, a dovodil, že „pro posouzení zániku plné moci zmocněnce účastníka správního řízení je třeba analogicky použít ustanovení občanského soudního řádu.“ Podle § 28 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „o. s. ř.“) *odvolání plné moci účastníkem nebo její výpověď zástupcem jsou vůči soudu účinné, jakmile mu byly účastníkem nebo zástupcem oznámeny; vůči jiným účastníkům řízení jsou účinné, jakmile jim byly oznámeny soudem*. Podle § 28 odst. 3 o. s. ř. *zvolí-li si účastník jiného zástupce, platí, že tím také vypověděl plnou moc dosavadnímu zástupci*. Sám zmocněnec žalobce si otázku zastupování s městským úřadem vyjasňoval a dotázal se ho, zda je zástupcem žalobce a městský úřad mu svůj právní názor sdělil (že je). Je zjevné, že Petr Kocourek o platnosti svého zastupování pochybnosti neměl, protože žalobce aktivně zastupoval po celou dobu správního řízení včetně odvolacího. Jak uvedl NSS, jiný výklad by ve svém důsledku otevřel možnost k pozdějšímu zpochybnění procesních úkonů, podrýval by právní jistotu účastníků řízení a byl by v rozporu se zásadou rychlosti a hospodárnosti správního řízení (rozsudek NSS ze dne 26. 11. 2020, č. j. 8 As 126/2020-38).
45. Neopodstatněná je námitka, že napadené rozhodnutí je nezákonné, protože správní orgány nezohlednily všechna **zákonná kritéria pro uložení pokuty** a zcela opomenuly zohlednit **zavinění** žalobce.

46. Městský úřad uvedl v rozhodnutí o přestupku, že jako polehčující okolnost shledal, že žalobce přestupek spáchal v přehledném úseku pozemní komunikace s náležitým stavebním a dopravně technickým stavem v denní době s dobrou viditelností a provozem na střední úrovni. Přitom nedošlo k prokazatelnému ohrožení ostatních účastníků silničního provozu ani ke škodě na zdraví a majetku. Městský úřad jako přitěžující okolnost posoudil skutečnost, že dolní limit rychlosti, který vymezuje skutkovou podstatu projednávaného přestupku, žalobce překročil o „výrazných 17 km/h“, stejně jako to, že žalobce spáchal dva přestupky (ještě užil vozidlo, které nesplňovalo technické podmínky) a ve stejný den (5. 11. 2018) se navíc dopustil dalšího přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) porušením § 12 odst. 1 zákona o silničním provozu, za který mu Policie Nový Jičín uložila pokutu příkazem na místě. Městský úřad negativně hodnotil spáchání přestupku užitím vozidla, které nesplňovalo předepsané technické podmínky, protože dodatečné světelné zařízení mu omezovalo výhled všemi směry a šlo o vážnou závadu. Omezení výhledu řidiče mohlo mít za následek dopravní nehodu a ohrožení ostatních účastníků silničního provozu. Proto městský úřad uložil pokutu v horní polovině zákonné sazby závaznějšího přestupku.
47. Žalovaný pak dodal, že dále hodnotí v neprospěch žalobce, že podle karty řidiče se žalobce v posledních třech letech dopustil dalších tří přestupků vyjma toho, který jmenoval městský úřad v rozhodnutí napadeném odvoláním. V jednom případě šlo o přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu (pozn. soudu: překročení nejvyšší dovolené rychlosti).
48. Městský úřad shledal u žalobce vědomou nedbalost a žalovaný doplnil, že žalobci muselo být známo, že v úseku, kde přestupek spáchal, byla snížena rychlost, protože pohyb v levém jízdním pruhu byl znemožněn značkou Z 4e „Směrová deska se šipkou doprava“. V těchto úsecích dochází na pozemních komunikacích vždy ke snížení rychlosti. Skutečnost, že na čelním skle vozidla se nesmí umísťovat žádné předměty vyjma schválených, je obecně známa.
49. Soud shledal toto odůvodnění pokuty a zavinění v napadeném rozhodnutí coby celku rozhodnutí obou správních orgánů jako souladné se zákonem. Správní orgány přihlédly k projednávaným přestupkům i ke všem podstatným okolnostem věci. Kritéria pro určení a odůvodnění pokuty určuje § 37 až 40 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“). Výčet kritérií je pouze příkladný (demonstrativní), což zákonodárce v každém ustanovení výslovně vyjádřil slovem „zejména“. V posuzovaném případě nejde o rozhodnutí, kdy by se oba správní orgány nevyjádřily k uložené pokutě vůbec, ani zde nebyl žádný jiný důvod, pro který by bylo na místě vyslovit nezákonnost napadeného rozhodnutí.
50. K zavinění se podrobněji vyjádřil žalovaný a městský úřad uvedl, že k prokázání úmyslného jednání „neměl podklady“. Žalovaný uvedl, že šlo o vědomou nedbalost, že žalobce musel vědět, že je v úseku, kde se přestupku dopustil, snížena rychlost – z fotodokumentace je patrné, že v daném úseku byl snížen počet jízdních pruhů; pohyb v levém pruhu byl znemožněn dopravní značkou Z 4e „Směrová deska se šipkou doprava“ – v takových úsecích dochází vždy ke snížení rychlosti. Skutečnost, že na čelním skle se nesmí umísťovat vyjma schválených žádné předměty, je obecně známa. Správní orgány citovaným odůvodněním meze správního uvážení nepřekročily, ani ho nezneužily. Přihlédly k osobě pachatele, povaze a závažnosti obou přestupků, přihlédly ke společnému

řízení a spáchání dalších přestupků, popsaly úvahy o polehčujících a přitěžujících okolnostech, poukázaly na chráněné zájmy, způsob a okolnosti spáchaných přestupků a zavinění. Odůvodnění odpovídalo typu přestupků a běžné praxi, který je zástupci žalobce i jeho zmocněnci ve správním řízení známa z věcí, kde žalobce a účastníky řízení zastupovali.

51. Soud neshledal **porušení zásady zákazu dvojího přičítání**. Městský úřad uložil žalobci pokutu za oba přestupky 4 500 Kč z rozmezí 2 500 – 5 000 Kč, a to za přestupek závažnější ze dvou posuzovaných, tedy přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu (překročení nejvyšší dovolené rychlosti mimo obec o 47 km/h). Vzhledem ke spáchání dvou přestupků a všem okolnostem věci je podle soudu pokuta přiměřená. Ani kdyby soud shledal, že by namítaným způsobem byl zákaz porušení dvojího přičítání porušen, s ohledem na celé odůvodnění napadených rozhodnutí, okolnosti věci a na výši pokuty by tento závěr nevedl ke zrušení napadeného rozhodnutí pro nezákonnost.
52. Žalobce spatřoval porušení zásady zákazu dvojího přičítání v tom, že městský úřad přičetl žalobci k tíži naplnění skutkové podstaty přestupku uvedením, že „správní orgán negativně hodnotil skutečnost, že obviněný užil k jízdě vozidlo, které nesplňovalo technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, přičemž světelné zařízení umístěné za čelním sklem v poli přímého výhledu řidiče omezovalo výhled řidiče všemi směry, kdy tato závada je hodnocena jako závada typu „B“ – vážná závada. Takové omezení výhledu řidiče pak při jízdě na dálnici při provozu na střední úrovni mohlo mít za následek dopravní nehodu a ohrožení ostatních účastníků silničního provozu“.
53. Ačkoli z úvodu ne zcela vhodné formulace úvahy městského úřadu se podává, že by mohlo k porušení zákazu dvojího přičítání dojít, podle soudu tomu tak není a městský úřad při této úvaze posuzoval okolnosti spáchání uvedeného přestupku a hodnotil škodlivost jednání žalobce a jeho možné důsledky. Bezpochyby uvedená úvaha městského úřadu nedosahuje intenzity nezákonnosti, pro kterou by bylo třeba napadené rozhodnutí zrušit.
54. Soud nepřisvědčil žalobní námitce, že **měření rychlosti proběhlo v rozporu s návodem k obsluze**, protože předmětný úsek byl zatáčkou, kde nebylo možné měření správně provést. Žalobce ve správním řízení nezpochybňoval souřadnice GPS. Z mapy na č. l. 14 správního spisu městského úřadu se podává, že šlo o rovný úsek, což osvědčuje záznam z kamery ve služebním vozidle Policie ČR. Podle záznamu přestupku z rychloměru odpovídá fotografie změřeného vozidla běžnému standardu, vozidlo je na snímku zobrazeno celé a zasahuje ho dostatečně radarový svazek. Vozidlo je zachyceno ve správné pozici. Pokud by nebylo a došlo by k chybě v měření, rychloměr by měření vyhodnotil jako nesprávné a výsledek by zrušil, k zaznamenání měření by nedošlo (srov. rozsudek NSS ze dne 17. 8. 2016, č. j. 7 As 309/2015-51 a rozsudky téhož soudu, které na něj navazují, ze dne 24. 1. 2019, č. j. 7 As 1/2018-32, či ze dne 30. 4. 2019, č. j. 9 As 57/2019-30). Platnost ověření rychloměru v posuzovaném případě osvědčil doložený ověřovací list ze dne 17. 4. 2018. Proto soud neprováděl žádné další dokazování, ani ohledáním místa ani čtením návodu k obsluze. Bylo by to nadbytečné.
55. Podle soudu ke **změně kvalifikace přestupku** nedošlo. Žalobce byl obviněn a uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) ve spojení s § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, tj. že v provozu na pozemních komunikacích neužil vozidlo, které splňuje technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem. Poznámka

pod čarou k § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu odkazuje na zákon o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích. Tuto kvalifikaci neměnil ani městský úřad, ani žalovaný. Žalovaný pouze změnil odkaz na podzákonný právní předpis, ale skutková podstata přestupku zůstala stejná – užití technicky nezpůsobilého vozidla. Žalovaný tak neměl o čem žalobce vyrozumět. Žalobce věděl, o jakém jednání se řízení vede, protože bylo popsáno v příkaze ze dne 15. 1. 2019.

56. Soud nesouhlasí se žalobcem, že měl být uznán vinným porušením § 52 odst. 1 zákona o silničním provozu (*předměty umístěné ve vozidle musí být umístěny tak, aby neomezovaly a neohrožovaly řidiče nebo osoby přepravované ve vozidle a nebránily výhledu z místa řidiče*). Ustanovení § 52 zákona o silničním provozu pojednává o přepravě nákladu. Dodatečně umístěné světelné zařízení bylo instalováno ke svému použití, nikoli převáženo jako náklad na sedadle, což se podává z fotografií ve správním spise. Světelné zařízení bylo umístěno na čelním skle pod slunečními clonami každé třemi plastovými průhlednými přísavkami a na zadním skle v horních rozích každé dvěma přísavkami. I kdyby byl žalobce uznán vinným z porušení § 52 odst. 1 zákona o silničním provozu, dopustil by se přestupku podle hlavy II téhož zákona a kvalifikace přestupku by byla stejná, podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona.
57. Soud považuje za přílehlavý odkaz na porušení bodu 3 písm. g) přílohy č. 12 vyhlášky č. 341/2014 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění vyhlášek č. 235/2017 Sb., č. 206/2018 Sb. a č. 180/2020 Sb. (dále jen „vyhláška č. 341/2014 Sb.“), podle kterého *úpravy a opravy zasklení vozidel, které mají za následek snížení světelné propustnosti, je možno provádět pouze při dodržení podmínek daných předpisem EHK č. 43 a musí být schváleny podle této přílohy vyhlášky. Vozidlo v zorném poli řidiče nesmí být vybaveno žádnými předměty, např. okrasné a upomínkové předměty, které by omezovaly výhled řidiče všemi směry, s výjimkou schválených označení určených k umístění na skla vozidla nebo označení či zařízení povinně umísťovaných podle jiných právních předpisů jako například funkční elektronické zařízení pro úhradu mýtného nebo platný kupón prokazující uhrazení časového poplatku. Ustanovení tohoto odstavce neplatí pro zadní skla vozidel kategorie M3. Výhled zadním sklem vozidla kategorie M1 může být částečně snížen schváleným příslušenstvím nebo přepravovanými předměty, avšak jen za podmínky, že je vozidlo vybaveno pravým vnějším zpětným zrcátkem schváleného typu. Výhled předním sklem u vozidel kategorie M3 může být částečně snížen vedle schválených označení určených k umístění na skla jen směrovou tabulkou. Provedení a umístění tabulek na vozidle musí být schváleno podle této přílohy vyhlášky.* Vybranou právní normu podle soudu bylo možné použít na zjištěný skutkový stav a s ohledem na zjištění předmětu pouhým okem, bez ověření funkcí předmětů, nebylo třeba užít z přílohy č. 1 vyhlášky č. 211/2018 Sb. položku 4.1.4.3.3: použití zjevně nehomologovaného/neschváleného zdroje světla nebo nepovolená úprava zdroje světla (závada typu B – vážná závada) nebo 4.12.2.1.3: světelné zařízení (jiné), s výjimkou pracovních světlometů, není homologované (např. DOT) a na jeho použití není udělena výjimka, zapsaná v technickém průkazu vozidla (závada typu B – vážná závada).
58. Soud nepřisvědčil námitce, že dodatečné světelné zařízení nebylo v **zorném poli řidiče**. Správní orgány se nemusely podrobněji zabývat naplněním pojmu „zorné pole řidiče“, protože okolnosti případu tuto povinnost nevyvolaly a pochybnosti o naplnění tohoto pojmu nevyvstaly; žalobce nic takového ve správním řízení nenamítal. Omezení **výhledu řidiče všemi směry**, jak je definováno žalobcovo porušení v bodě 3 písm. g) přílohy č. 12

vyhlášky č. 341/2014 Sb., je zjevné z kvalitních fotografií a videozáznamu Policie ČR. Žalobce měl ve vozidle instalované dodatečné světelné zařízení před sluneční clonou (stínítkem) řidiče i jeho spolujezdce a dále v pravém i levém rohu zadního skla. Světelné zařízení obdélníkového tvaru dosahovalo téměř velikosti sluneční clony. Policie ČR označila toto světelné zařízení jako „majáky“. Městský úřad a žalovaný vzaly za prokázané z fotografií a videozáznamu, že výhled řidiče všemi směry byl omezen. Takový závěr lze podle soudu učinit i laicky, pouhým pohledem na četné fotografie a videozáznam. Výhled řidiče se hodnotí vizuálně a postačuje pohled zvenčí vozidla. Jak upřesňuje vyhláška č. 211/2018 Sb., výhled řidiče se hodnotí v úhlu 180 stupňů, a to všemi směry (příloha č. 1, položka 3.1.1.1). V daném případě bylo narušení výhledu řidiče všemi směry zjevné, nešlo o umístění drobného předmětu. Nebylo proto třeba se podrobněji zabývat výhledy řidiče, včetně užití předpisu Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů (EHK OSN) č. 125 – Jednotná ustanovení pro schvalování motorových vozidel z hlediska pole výhledu řidiče motorového vozidla směrem dopředu nebo předpisu Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů (EHK OSN) č. 48 – Jednotná ustanovení pro schvalování typu vozidel z hlediska montáže zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci nebo předpisu Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů (EHK/OSN) č. 43 – Jednotná ustanovení pro schválení typu bezpečnostních zasklívacích materiálů a jejich montáž ve vozidlech apod. Soud považoval dokazování provedené městským úřadem za dostatečné. Skutkový stav byl zjištěn v souladu s § 3 správního řádu a nebyly o něm důvodné pochybnosti. Žalobcem navržený důkaz obrázkem zorného pole proto soud neprováděl pro jeho nadbytečnost.

59. Žalobce užil vozidlo, které nesplňovalo technické podmínky stanovené obecně závaznými právními předpisy, a tím ohrozil zájem společnosti na bezpečném silničním provozu. Toto **jednání žalobce bylo pro společnost škodlivé**. Žalobce umístěním světelných zařízení snížil viditelnost předními a zadními okny, omezil výhled řidiče a dalších osob z vozidla ven a znemožnil úplné sklápění slunečních clon. Toto jednání bylo dostatečně závažné na to, aby mohlo mít za následek dopravní nehody, škody na životech, zdraví a majetku. U ohrožovacích přestupků k těmto škodlivým následkům nemusí dojít, postačuje, že reálně hrozilo porušení zákonem chráněných zájmů. Nedůvodná je tak námitka absence materiálního znaku přestupku spočívajícího v užití vozidla, které nesplňovalo předepsané technické podmínky.
60. Závěrem soud shrnuje, že správní orgány zjistily správně skutkový stav, vybraly správně právní předpisy, pod které jej subsumovaly a z toho vyvodily v souladu se zákonem správný celkový skutkový i právní závěr, se kterým se soud ztotožnil. Proto žalobu zamítl jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.
61. Soud rozhodl o nákladech řízení v souladu s § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III) a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, proto se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 30. září 2021

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně